

ÍTRÓTTUR FÓTBÓLTUR PROFILURIN

TILVILDIN FEKK
MEG TIL FØROYA

– Tá eg stóð á flogvøllinum, spurdi eg meg sjálvan, hvar í allari víðu verð, eg var endaður og hugsaði, at hetta kundi aldrin ganga væl. Men Føroyar vístu seg at vera júst rætta staðið fyri meg og mína familju. Soleiðis sigur 39 ára gamli Géza Túri úr Ungarn, sum síðani 2006 hevur spælt fótbólt í Føroyum. Leygardagin gjørdist hann saman við liðfeløgnum í Víkingi vinnari av finaluni um Løgmanssteypið fyri triðju ferð

Rannvá G. Fossaberg

Tá málverjin hjá Víkingi Géza Túri fyri átta árum síðani kom til Føroya, væntaði hann ikki, at tað fór at blíva ein langur steðgur. Maðurin, sum meginpartin av lívinum hevði búð í Ungarn og spælt fótbólt, var sannførdur um, at hann ikki fór at vera leingi í einum landi, har tey tosaðu eitt mál, hann ikki skilti, og har tað so at siga altíð var vindur. Átta ár eru liðin, síðani hann í kavaroki stóð á flogvøllinum í Vágum fyri fyrstu ferð og fór í ódnarveðri til Gøtu. Og hann er her enn.

– Eg minnst ótrúliga væl, tá eg kom til Føroya. Serliga væl minnst eg, tá vit lendu, og eg kom út úr flogfarinum. Veruligur stormur, nógur vindur og eitt øgilt kavarok, greiðir Géza Túri frá. Ódnarveðrið fekk hann eisini at hugsa sítt.

– Á nei, hvar í allari víðu verð eri eg nú endaður, spurdi eg meg sjálvan fleiri ferðir, meðan eg gekk úr flogfarinum og inn í komuhøllina. Har stóð formaðurin í GÍ, Brandur Jacobsen, og beyð mær vælkommin. Hann var blíður og týður og segði, at túrurin av flogvøllinum og til Gøtu plagdi at taka umleið ein tíma, men í dag fór tað ivaleyst at taka longri tíð. Og tað gjørdi tað so sanniliga eisini, fortelur Géza Túri og flennir, tá hann minnst aftur á fyrstu ferð hann kom til Føroya.

– Eg var als ikki vanur við slíkt veðurlag, so jú, eg var uttan iva tikin á bóli, tá eg sá alt kavarokið.

➤ **Mær dámar ótrúliga væl, at føroyingar altíð heilsa upp á hvønn annan, tá teir fara til handils ella síggjast aðrastaðni. Tit eru eitt blítt fólkaslag**

Skuldi til Póllands

Tað lá annars upprunaliga ikki í kortunum, at Géza Túri skuldi koma til Føroya at spæla fótbólt.

– Eg hevði verið málverji hjá fleiri góðum liðum í Ungarn og hevði somuleiðis verið á ungarskalandslíðnum, tá eg hevði hug til at royna okkurt nýtt. Tað kom so upp í lag, at eg skuldi til Póllands at spæla, men trupulleikar stungu seg upp, tá sáttmálin skuldi undirskrivað, so tað bleiv av ongum, greiðir Géza Túri frá.

Stutt aftaná bleiv hann heldur tilvildarlaga upp-

ringdur av einum umboðsmanni av Kýpros, sum bað hann fara til Føroya at spæla fótbólt.

– Eg visti so at siga einki um hvørki Føroyar ella GÍ tá, men hevði frætt, at hetta felagið, eg skuldi spæla við, var við í europeiskum fótbólti. Hóast mína litlu vitan um staðið og felagið, eg skuldi til, valdi eg at taka av avbjóðingini, sigur Géza Túri, sum minnst okkurt frá fyrstu venjingini.

– Vit vóru á vøllinum, og menninir tóku væl ímóti mær, og eg kendi meg vælkomnan.

Pápin gav íblástur

Málverjin úr Ungarn, sum nú hevur búð og spælt fótbólt í Føroyum í átta ár, byrjaði sum 11 ára gamal at spæla fótbólt.

– Pápi mín spældi fótbólt, og hóast hann ikki spældi á høgum stigi, so dámdi mær sum barn væl at vera við til dystirnar og fylgja við, tá hann spældi, fortelur Géza Túri og leggur afturat, at sum barn hevði hann ikki møguleika at venja fótbólt í einum felag, fyrr enn hann var 11 ár.

– Men tá eg so byrjaði, tá dámdi mær tað alt fyri eitt.

Eg byrjaði annars ikki sum málverji, men spældi úti á vøllinum sum hinir dreingirnir, sigur Géza Túri og heldur fram:

– Trupulleikin var nokk tann, at eg var ikki serliga góður og hinir runnu allir skjótari enn eg. Kanska tímdi eg heldur ikki so væl at renna og bleiv tí málverji ístaðin, heldur Géza Túri fyri og flennir.

Fótbólturin hevur fylgt honum, líka síðani hann sum 11 ára gamal fór til sína fyrstu veruligu fótbóltsvenjing.

– Fótbólturin hevur havt stóra ávirkan á míni barna- og ungdomsár, tí alt snúði seg um fótbólt. Eg vandi hvønn einasta dag, og í vikuskiftunum var dystur á skránni, so tað var lítil tíð til at gera nakað annað, sigur Géza Túri, sum ongantíð sum barn ella ungur saknaði at hava frí, har hann kundi taka sær av lottum.

– Í Ungarn gekk eg í einum skúla, har ítrótturin fylti nóg, og fótbóltur var eisini á tímatalvuni. Har gekk eg í skúla í átta ár, sum er vanligt í Ungarn. Vinmenninir úr skúlanum spældu eisini nóg fótbólt, so vit vóru næstan altíð saman, tí beint eftir skúla fóru vit til fótbóltsvenjing. Fótbólturin fylti so at siga alt, men tað dámdi mær væl, fortelur Géza Túri.

Arbeiði ávirkar fótbóltin

Tá Géza Túri kom til Føroya í 2006, hevði hann drúgar royndir sum málverji; hann hevði leikt við fimm av teimum heilt stóru liðunum í

